
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 10/5(101), 100-107

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

są: redakcyjna nota pt.: *W sprawie tzw. obron komunistycznych* i autobiograficzne wspomnienie b. adwokata z okresu przedwojennego i b. ministra sprawiedliwości w Polsce Ludowej, a obecnie profesora Uniwersytetu Warszawskiego Henryka Świątkowskiego pt.: *Z dziejów walki o prawo do obrony*. Oba materiały stanowią dokumentalne dossier w sprawie stanowiska w 1926 r. Rady Adwokackiej Sądu Apelacyjnego w Lublinie i Naczelnej Rady Adwokackiej co do korporacyjnego zakazu podejmowania przez adwokatów obrony z wyboru „spraw komunistycznych”. W świetle przedstawionej dokumentacji w tym pełniejszym blasku jawią się współczesnym odważne postacie trzech adwokatów sprzed wojny z Zamościa: Piotra Eydziatt-Zubowicza, Romana Czernickiego i Henryka Świątkowskiego. Przebieg ówczesnych wydarzeń, przedstawiony we wspomnieniu H. Świątkowskiego i z przedruku z rocznika „Palestry” z 1926 r., wskazuje wyraźnie, jak podstawowe zasady praworządności nie były honorowane przez niektóre odłamy przedwojennej palestry.

Należy zgodzić się z poglądem Redakcji „Prawa i Życia”, gdy pisze:

„Na przykładzie sprawy lubelskiej sprzed 40 lat, dziś tym jaskrawiej i dobitniej widzimy, jak marksistowska teza o klasowym charakterze państwa i prawa potwierdza się w konfrontacji współczesności z nie tak dawną przeszłością”.

S. M.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

W dniu 17 kwietnia 1966 r. obradowało w Białymstoku Zgromadzenie Delegatów Białostockiej Izby Adwokackiej. Na zgromadzenie przybyli: przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Duszyński, Wiceprezes NRA adw. Tadeusz Gierzyński, Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego Marian Solarczyk, Prokurator Wojewódzki Jerzy Szymanik, Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej mgr Zakrzewski, Prezes Zarządu Okręgu ZPP — Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego Kazimierz Mochtak oraz przedstawiciele KW PZPR, WKW ZSL i WK SD.

Obradom przewodniczył adw. Józef Sych. Odczytano życzenia nadesłane Zgromadzeniu przez dziekanów rad adwokackich w kraju oraz przez Przewodniczącego Prezydium Obwodowego Kolegium Adwokatów w Grodnie, z którym Rada Adwokacka utrzymuje kontakt oraz dokonuje wymiany wydawnictw prawniczych.

Po złożeniu sprawozdania przez dziekana i skarbnika Rady wywiązała się żywa dyskusja dotycząca pracy zawodowej adwokatów oraz współdziałania ze sobą wszystkich trzech współczynników wymiaru sprawiedliwości. Stwierdzono, że celowe jest organizowanie narad aktywu sądowego, prokuratorskiego i adwokackiego, na których w sposób roboczy powinno się przeanalizować usterki w pracy poszczególnych zawodów. Stwierdzono, że tego rodzaju narada zorganizowana w Białymstoku w 1966 r. znacznie poprawiła styl pracy niektórych sędziów, prokuratorów i adwokatów.

Dyskutanci uznali za prawidłową politykę Rady, która opierała się w swych decyzjach i w swej pracy na tej podstawowej komórce samorządowej, jaką jest zespół adwokacki. Stwierdzono, że analizowanie — w toku zebrań zespołu — strony zawodowej, etycznej i społecznej poszczególnych członków zespołu ma ogromny wpływ wychowawczy, często nawet skuteczniejszy niż represja dyscyplinarna.

Na zakończenie obrad uchwalono rezolucję zobowiązującą członków Izby do uczczenia uroczystości milenijnych jeszcze aktywniejszą pracą społeczną we wszelkich dziedzinach życia województwa ze szczególnym uwzględnieniem problemów wsi oraz zobowiązano się włączyć do zbiórki pieniężnej na rzecz walczącego o socjalizm Wietnamu.

Izba katowicka

W dniu 17 kwietnia 1966 r. odbyło się doroczne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach z udziałem przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości dyr. M. Matwinowej, przedstawiciela Naczelnej Rady Adwokackiej adw. W. Dąbrowskiego oraz przedstawicieli KW PZPR i miejscowych stronnictw politycznych.

Po referacie sprawozdawczym dziekana Rady Adwokackiej adw. T. Chruściela, w którym zwrócił on szczególną uwagę na dalszą realizację nowego ustawodawstwa o ustroju adwokatury oraz na pracę społeczno-polityczną członków Izby katowickiej, wywiązała się dyskusja głównie na następujące tematy:

- 1) efektów ekonomicznych w zespołach adwokackich łącznie ze sprawami socjalno-bytowymi,
- 2) poziomu zawodowego adwokatów,
- 3) dalszej realizacji obowiązującego ustawodawstwa w adwokaturze.

Szeroki udział w pracy społeczno-politycznej adwokatury śląskiej podkreślił również przedstawiciel KW PZPR, zwracając jednocześnie uwagę na konieczność dalszego jej rozwoju.

Na podstawie danych statystycznych dziekan Rady wykazał, że dochodowość zespołów adwokackich katowickich i prowincjonalnych wykazuje tendencje do wyrównywania się.

Zebrani podkreślili w dyskusji również konieczność zajęcia się przez Radę Adwokacką — w trakcie swej dalszej pracy — akcją socjalną, a w szczególności sprawą zwiększenia wynagrodzenia w czasie urlopów adwokackich, zorganizowania wczasów, stworzenia przychodni lekarskich itp.

Analizując pracę Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej, jej przewodniczący adw. Tramer zreferował przebieg spraw oraz podkreślił znaczne przyśpieszenie postępowania dyscyplinarnego i wyeliminowanie zaległości.

Dużo efektów uzyskała Rada Adwokacka w Katowicach w wyniku przeprowadzonych wielu wizytacji przez Zespół Wizytacyjny Izby katowickiej pod przewodnictwem wicedziekana adw. Chmiela.

Dla uczczenia Milenium i Święta Pracy Zgromadzenie Delegatów jednogłośnie uchwaliło przekazać kwotę 20 000 zł na Polski Komitet Opieki Społecznej oraz zleciło udzielanie porad prawnych i roztaczanie stałej opieki nad wszystkimi podopiecznymi tego Komitetu przez członków Izby katowickiej.

Zgromadzenie Delegatów uchwaliło absolutorium dla Rady Adwokackiej za rok 1965, zatwierdziło preliminarz na rok 1966 oraz zaakceptowało postulaty dziekana Rady co do przyszłej pracy Rady Adwokackiej dotyczące:

- 1) dalszej realizacji — w pracy codziennej — nowego ustawodawstwa w adwokaturze ze szczególnym uwzględnieniem podnoszenia poziomu zawodowego i etycznego adwokatów,
- 2) pogłębiania i rozszerzania pracy społecznej adwokatury,
- 3) dalszego zacieśniania współpracy z zespołami w terenie,
- 4) zwiększenia opieki ze strony Rady Adwokackiej nad adwokatami-radcami prawnymi i podjęcia dalszych starań o poprawę warunków socjalno-bytowych, m. in. o zakupienie domu wczasowego.

Izba krakowska

W dniu 2.IV.1966 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Krakowie z udziałem Wiceministra Sprawiedliwości Kazimierza Zawadzkiego, Wiceprezesa NRA Stanisława Garlickiego, Prezesa Sądu Wojewódzkiego J. Polony, Wiceprokuratora Wojewódzkiego B. Ścisławskiego oraz przedstawicieli KW PZPR i KW SD.

Referat sprawozdawczy, wygłoszony przez dziekana RA adw. K. Buchałę, zawierał — oprócz części sprawozdawczej — problemową część poświęconą ocenie sytuacji w Izbie pod kątem widzenia działania nowego ustawodawstwa o ustroju adwokatury. Referat stwierdzał, że adwokatura województwa krakowskiego realizuje w swej pracy zasady tego ustawodawstwa, czego widowym znakiem jest zlikwidowanie dysproporcji w zarobkach oraz podniesienie najniższych dochodów, będące konsekwencją słusznego rozdziału pracy. Nie są jednak przestrzegane w wystarczającym stopniu przepisy dotyczące zaliczania urzędówek, nie we wszystkich też zespołach przeprowadza się kontrolę pracy zawodowej i szkolenie zawodowe oraz kontrolę słusznego rozdziału spraw według specjalizacji. Także sprawy z urzędu nasuwają szereg wątpliwości i trudności. W nadchodzącym okresie zarówno Rada Adwokacka, jak i kierownicy zespołów powinni skupić swe wysiłki wokół zadań podnoszenia poziomu pracy zawodowej i jej kontroli, szkolenia zawodowego, rozszerzenia zakresu pracy społecznej oraz dbałości o wysoki poziom etyczny.

W dyskusji zabierało głos 8 mówców. Spośród zagadnień, które w dyskusji zostały poruszone, na podkreślenie zasługują wypowiedzi wskazujące na konieczność podnoszenia kwalifikacji zawodowych, a w związku z tym — prowadzenia szkolenia i kontroli pracy zawodowej, dbałości o wysoki poziom etyczny. Zwracano uwagę na braki urządzenia lokali i braki w pracy personelu administracyjnego, postulując podwyższenie temu personelowi wynagrodzeń w celu umożliwienia angażowania kwalifikowanych sił. Domagano się także zmiany zasad rozdziału nadwyżek z CFSAA. W związku ze wzrostem liczby spraw z urzędu postulowano wprowadzenie zmian do przepisów rozporządzenia o zespołach i k.p.k., tak aby można było na poczet kosztów sądowych zaliczać należne adwokatowi wynagrodzenie. W dyskusji omawiano także problem ograniczeń w wykonywaniu zawodu dla naukowców, zagadnienie profilu „Palestry”, kultury rozpraw, pracy społecznej, etyki zawodowej i inne. Dyskusję cechowała głęboka troska o właściwą postawę adwokatury, wysoki poziom świadczonych usług oraz wysoki poziom etyki.

Wiceminister K. Zawadzki poświęcił swą wypowiedź sprawie poziomu etycznego adwokatury, ocenie pracy rzeczników dyscyplinarnych i komisji dyscyplinarnych, wytykając przewlekłość postępowania i nie zawsze celną represję dyscyplinarną. Zajął się nadto kwestią rozdziału nadwyżek z CFSAA, sprawami pro-

wadzonymi z urzędu, prawidłowym rozdziałem spraw, tudzież zagadnieniem społecznej pracy adwokatury oraz sprawą społecznymi: biur pomocy prawnej.

Wiceprezes NRA S. Garlicki zajął się w swej wypowiedzi projektowanymi zmianami taksy adwokackiej, postulatem stworzenia funduszu urlopowego i chorobowego, sprawom podwyższenia dopłaty do rent oraz zasadom rozdziału nadwyżek z CFSAA.

Zebranie uchwaliło rezolucję pod adresem NRA i RA na podstawie wyników przeprowadzonej dyskusji.

Izba łódzka

Na Zgromadzenie Delegatów Izby Łódzkiej, odbyte w dn. 17 kwietnia 1966 r., przybył Wiceminister Sprawiedliwości K. Zawadzki, delegat KC PZPR J. Syty, Sekretarz NRA adw. H. Paluszyński, członek Plenum Komit. Wojew. PZPR i zarazem Kierownik Wydziału Administr. S. Pietruszka, delegat Łódzkiego Komit. PZPR J. Walczak, przedstawiciele SD i ZSL oraz prezesi sądów wojewódzkich i szefowie prokuratur wojewódzkich. Poza delegatami w Zgromadzeniu wzięli nadto udział członkowie Rady Adw., Woj. Kom. Dysc. i Komisji Rewizyjnej.

Zebraniu przewodniczył adw. Mirosław Olczyk.

W uzupełnieniu rozesłanego sprawozdania z działalności Rady za rok ubiegły dodatkowe wyjaśnienia złożył dziekan Rady adw. Zygmunt Albrecht. Dziekan przedstawił pomyślny — jego zdaniem — przebieg realizacji ustawy o ustroju adwokatury i wydanych na jej podstawie aktów normatywnych, wiodących adwokaturę do socjalizacji, zapewniającej każdemu z adwokatów prawo do pracy i do słusznego udziału w dochodach uzyskiwanych przez zespoły. Wobec prawnego uporządkowania organizacyjnego naczelnym zadaniem samorządu w najbliższej przyszłości powinno być — poza pogłębianiem w praktyce wprowadzonej reformy — dołożenie starań o podnoszenie kwalifikacji zawodowych adwokatury i utrzymywanie ich na wysokim poziomie. Rada Łódzka opracuje w związku z tym program szkolenia zawodowego w zespołach oraz społeczno-politycznego. Dziekan podniósł też pozytywne dla adwokatury generalne osiągnięcia NRA w postaci uzdrowienia klimatu, w jakim pracuje adwokatura, oraz w postaci uwydatnienia pracy społecznej adwokatury przy jednoczesnym przedsięwzięciu środków organizacyjnych celem rozszerzenia i pogłębienia tej pracy.

Z ważniejszych wydarzeń dziekan przedstawił poza tym wyniki spotkania (z inicjatywy Rady Łódzkiej) autorytatywnych przedstawicieli sądownictwa, prokuratury i adwokatury w celu omówienia negatywów dostrzeczanych i odczuwanych we wzajemnej współpracy. Należy oczekiwać, że wyniki tego spotkania wpłyną zarówno na podniesienie stylu pracy, jak i na jej ułatwienie. W dziedzinie zagadnień bytowych dziekan poparł dezyderaty NRA dotyczące taksy, a w szczególności podkreślił konieczność jej uelastyczenia, oraz przypomniał o nie usprawiedliwionym stosowaniu do wynagrodzeń adwokackich wyższej stawki podatkowej niż do innych wynagrodzeń pracowniczych.

Jako pierwszy zabrał głos w dyskusji Kierownik Wydziału Administr. Komitetu Wojewódzkiego PZPR S. Pietruszka. Przemówienie to, poświęcone zadaniom adwokatury, zawierało głęboką treść ideologiczną, a nadto przekazywało zebrany serdeczne pozdrowienia obydwu Komitetów: Łódzkiego i Wojewódzkiego oraz podziękowanie za pracę ubiegłoroczną i życzenia dalszej owocnej pracy na przyszłość.

Dalsi dyskutanci spośród delegatów omawiali zagadnienia terenowe i ogólne oraz postulowali wyjaśnienie niektórych wątpliwości wyłaniających się ze sprawozdań.

Z kolei zabrał głos sekretarz NRA adw. H. Paluszyński, a jako ostatni przemówił Wiceminister K. Zawadzki. Obaj mówcy podkreślali konieczność jak najszybszego, prawidłowego i pełnego wprowadzenia w życie nowej ustawy i przepisów związkowych oraz wskazywali na istniejące jeszcze w tej dziedzinie niedociągnięcia na terenie Izby.

Dyskusję zamknął dziekan, ustosunkowując się do poszczególnych głosów i odpowiadając na zadane pytania.

Zgromadzenie uchwaliło jednomyślnie absolutorium dla Rady z działalności za rok sprawozdawczy oraz zaaprobowало preliminarz budżetowy.

Na wniosek kol. Jaklicza Zgromadzenie uchwaliło rezolucję potępiającą agresję amerykańską w Wietnamie.

Izba opolska

W dniu 2.IV.1966 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Opolu. Na zgromadzenie przybyli: dyr. M. Matwinowa — przedstawiciel Min. Sprawiedliwości, adw. W. Dąbrowski — Skarbnik NRA, tow. J. Syty — przedstawiciel KC PZPR, ob. Tabor — Przewodniczący Prez. MRN w Opolu, tow. Flak — przedstawiciel KW PZPR w Opolu, mgr Wojnowski — przedstawiciel WK SD w Opolu, ob. Włodarczyk — przedstawiciel WK ZSL w Opolu i adw. Fałat — przedstawiciel RA w Katowicach.

Dyskusja na Zgromadzeniu była bardzo ożywiona i objęła szeroką problematykę dotyczącą spraw adwokatury. W toku dyskusji poruszono między innymi problemy organizacyjne zespołów, zagadnienia etyki zawodowej oraz problem pracy społecznej.

W czasie obrad Przewodniczący Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Opolu ob. Tabor podał do wiadomości, że Prezydium MRN w Opolu postanowiło nadać adw. Tadeuszowi Pasikowskiemu odznakę dla zasłużonych dla m. Opolu. Przewodniczący Tabor, dekorując kolegę Pasikowskiego, złożył mu z tej okazji serdeczne gratulacje i dodał, że odznaczenie to jest wyrazem uznania dla pracy wszystkich adwokatów opolskich. Fakt dekoracji ogólnie szanowanego i cenionego kol. Pasikowskiego spotkał się z ogólnym uznaniem zebranych.

Izba szczecińska

1. W dniu 23 kwietnia 1966 r. odbył się doroczny Zjazd Delegatów Szczecińskiej Izby Adwokackiej, w którym obok delegatów wzięli udział wszyscy członkowie Izby oraz zaproszeni goście.

Zjazd delegatów odbył się w Zamku Książąt Pomorskich i miał przebieg bardzo uroczysty, gdyż w dniu tym obchodzono jednocześnie XX-lecie Adwokatury na Pomorzu Zachodnim oraz XV-lecie Szczecińskiej Izby Adwokackiej.

Z zaproszonych gości na obrady przybyli: posłowie I. Konkolewski i Z. Siedlewski, członek Egzekutywy KW PZPR płk M. Chlewicki, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości dyr. M. Matwinowa, wiceprezes NRA adwokat T. Gierzyński, członek Prezydium WRN M. Kubicki, prezes Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego prof. dr Babiński, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR

J. Lenart, prezes Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie E. Huzar, szef Prokuratury Wojewódzkiej Z. Rozum, szef Wojskowego Sądu Garnizonowego płk J. Surmiłło, przewodniczący Izby Morskiej w Szczecinie S. Koczorowski oraz prezesi sądów powiatowych, szefowie prokuratur powiatowych, a także przedstawiciele organizacji politycznych, sędziowie i prokuratorzy.

Sprawozdanie Rady Adwokackiej złożył dziekan adwokat Weinert, podsumowując jednocześnie działalność adwokatury w minionym XX-leciu. W imieniu Egzekutywy KW PZPR przemawiał płk M. Chlewicki, a w imieniu Ministerstwa Sprawiedliwości dyr. M. Matwinowa.

W czasie Zgromadzenia udekorowano odznaką „Gryf Pomorski” 18 adwokatów i pracowników adwokatury. Dekoracji dokonał członek Prezydium WRN M. Kubicki.

W miejscowej prasie ukazały się notatki z okazji Zjazdu i zdjęcia z sali obrad.

2. Adwokatura szczecińska obchodziła w kwietniu br. swoje XX-lecie. Z tej okazji Wojewódzka Rada Adwokacka powołała Komitet do zredagowania specjalnego wydawnictwa. W jego skład weszli adwokaci: Władysław Biń, Tadeusz Burakowski, Ryszard Doniec, Lech Koszewski, Roman Łyczywek (przewodniczący), Zenon Węinert, Alfred Włoch (sekretarz), Jerzy Zaniemojski.

Komitet przygotował materiały, które nakładem Wydziału Propagandy Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Szczecinie zostały opublikowane w nakładzie 350 egzemplarzy pod tytułem „XX lat adwokatury szczecińskiej 1945—1951—1966”.

Publikacja zawiera następujące opracowania:

- 1) 1945—1951—1966
- 2) Udział adwokatury w integracji Pomorza Zachodniego
- 3) Alfred Włoch: XX-lecie adwokatury szczecińskiej
- 4) Tadeusz Burakowski: Powstanie i rozwój zespołów adwokackich w Izbie szczecińskiej
- 5) Janina Szymulewicz: Praca adwokatów-radców prawnych
- 6) Jacek Siedlecki: Radca prawny armatora
- 7) Jerzy Chmura: Udział adwokata w postępowaniu przed izbą morską
- 8) Jerzy Zaniemojski: Organizacja pracy w zespołach adwokackich
- 9) Tadeusz Tomicki: Rok 1945
- 10) Stefan Rzepkiewicz: Szczecin — poobozowa przystań
- 11) Teresa Wielopolska: Adwokackie tu i tam...
- 12) Jacek Siedlecki: Wspominamy...
- 13) Bronisława Kikiewicz-Kajdy: Z kalendarza aplikantki
- 14) Lista adwokatów i składy rad adwokackich.

Inicjatywa Rady Adwokackiej zasługuje na uznanie, a dobór i poziom materiałów ogłoszonych na 100 stronach wydawnictwa budzi szacunek. Dorobek adwokatury szczecińskiej został zgromadzony i utrwalony w druku. Informacje i wiadomości zawarte w omawianym wydawnictwie weszły już do historii polskiej adwokatury i wypada tylko wyrazić żal, że skromny nakład ogranicza szerszym kręgom prawników możliwość zapoznania się z tym dorobkiem.

E. M.

Izba warszawska

Egzamin adwokacki. W dniach 22, 23, 29 i 30 marca br. odbyła się w Warszawskiej Radzie Adwokackiej druga sesja egzaminacyjna dla aplikantów Izby warszawskiej. Do egzaminu tego — poza aplikantami — przystąpili także radcowie prawni, którzy ubiegali się o wpis na listę adwokatów.

Sesja wykazała dobre przygotowanie aplikantów do egzaminu. Aż 4 osoby złożyły egzamin z wynikiem bardzo dobrym.

Izba wrocławska

W dniu 3 kwietnia 1966 roku odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej we Wrocławiu. W Zgromadzeniu wzięli udział: przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości tow. dyr. Maria Matwin, Skarbnik Naczelnej Rady Adwokackiej kol. adw. W. Dąbrowski, Z-ca Kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR we Wrocławiu tow. Kazimierz Jaśnikowski, przedstawiciel WK SD kol. mgr Andrzej Dąbrowski, przedstawiciel WK ZSL kol. Franciszek Nowacki, kierownik Wojewódzkiego Ośrodka Społeczno-Prawnego ZMS tow. mgr Edward Pulit, Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu tow. Marian Kornafel, zastępca Prokuratora Wojewódzkiego tow. Bronisław Michnowicz, dziekan Rady Adwokackiej w Katowicach kol. adw. Tadeusz Chruściel.

Zgromadzenie otworzył dziekan Rady adw. Jan Chmielnikowski. Zgromadzenie wybrało jednogłośnie na przewodniczącego Zgromadzenia kol. adw. Jana Gadomskiego.

Po wygłoszeniu referatu sprawozdawczego przez dziekana Chmielnikowskiego, po złożeniu sprawozdania Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej przez Prezesa adw. Jerzego Kasprzyckiego oraz po zreferowaniu projektu preliminarza budżetowego przez Skarbnika kol. adw. Zbigniewa Piekarskiego odbyła się dyskusja. W dyskusji zabrało głos 17 osób, w tym tow. dyrektor Matwinowa, Skarbnik NRA kol. adw. Dąbrowski oraz przedstawiciele KW PZPR, Wojewódzkiego Ośrodka Społeczno-Prawnego ZMS, Sądu Wojewódzkiego i Prokuratury Wojewódzkiej.

Dyskusja koncentrowała się wokół zagadnień pracy zawodowej i pracy społecznej adwokatów oraz pracy zespołów adwokackich. Poruszano również zagadnienie szkolenia zawodowego i aprobowano system organizacji konferencji szkoleniowych w Domu Wypoczynkowym Ministerstwa Sprawiedliwości w Karpaczu. Aprobowano też sposób szkolenia w formie prelekcji wprowadzającej w wybrane zagadnienia prawne, po której odbywa się dyskusja.

Dyskutanci poruszali problem pracy kierownika zespołu adwokackiego oraz zagadnienie, czy kierownik zespołu adwokackiego powinien — w związku z pełnioną funkcją — ograniczać praktykę adwokacką. Większość dyskutantów była zdania, że kierownik zespołu nie powinien ograniczać praktyki adwokackiej, lecz tak zorganizować pracę w zespole, by mógł czuwać nad prawidłowym rozdziałem spraw i mógł nie dopuszczać do tego, żeby „biurko kierownika” było nie obsadzone.

Dyskutanci wyrażali się pozytywnie o pracy Rady Adwokackiej w dziedzinie samej organizacji oraz polityki rozmieszczania kolegów na terenie Izby. Zwracano uwagę Rady Adwokackiej na okoliczność, żeby nie zwiększać liczby kolegów w samym Wrocławiu.

Dyskutanci podnosili również sprawę wspólnych narad z kolegami sędziami i prokuratorami w celu omawiania bieżących zagadnień, a poza tym podnoszono potrzebę periodycznych kontaktów Rady Adwokackiej z kierownictwami Sądu Wojewódzkiego i Prokuratury Wojewódzkiej.

Postulowano wreszcie potrzebę zorganizowania ambulatorium lekarskiego dla adwokatów we Wrocławiu i kolonii dla dzieci adwokatów oraz potrzebę rozszerzenia akcji socjalnej.

Na zakończenie Zgromadzenie Delegatów udzieliło Radzie Adwokackiej absolutorium, uchwaliło budżet na rok 1966 oraz podjęło uchwałę wytyczającą Radzie Adwokackiej kierunki działania na rok 1966.

Izba zielonogórska

W dniu 17 kwietnia 1966 r. odbył się Zjazd Delegatów Zielonogórskiej Izby Adwokackiej. Na Zjeździe w charakterze zaproszonych gości byli obecni: delegat Ministra Sprawiedliwości sędzia Strzępek, delegat NRA adw. Sarnowski, Prezes Sądu Wojewódzkiego w Zielonej Górze M. Piosik, przedstawiciel Prokuratury Wojewódzkiej w Zielonej Górze prok. Michta, Prezes O.K.A. w Zielonej Górze Z. Generowicz i Szef Wojskowego Sądu Garnizonowego w Zielonej Górze płk Miernik.

Obrodom przewodniczył adw. Alfred Morawski.

Sprawozdanie z działalności Rady złożył dziekan Rady adw. Mikołaj Uzłowski, a z działalności Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej — Prezes Komisji adw. Bohdan Zembrzusi. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Walerian Zieliński przedstawił działalność Rady w dziedzinie wykonania budżetu za rok 1965 i zgłosił wniosek o udzielenie Radzie absolutorium.

W związku ze złożonymi sprawozdaniami rozwinęła się dyskusja, w czasie której zabierało głos wielu delegatów Izby oraz delegat Ministra Sprawiedliwości i delegat NRA. Poruszano problem zdekompletowanych zespołów adwokackich, wizytacji zespołów, problem szkolenia i pracy społecznej adwokatów.

Uchwalono budżet Rady na rok 1966, ustalając składki dla zespołów 3% od obrotu, a dla adwokatów-radców prawnych — 100 zł miesięcznie.

W wyniku zgłoszonych wniosków uchwalono:

- 1) zobowiązać członków Izby Adwokackiej do płacenia na rzecz Funduszu Budowy Szkół i Internatów kwoty odpowiadającej 0,5% od zarobków brutto;
- 2) zalecić członkom Zielonogórskiej Izby Adwokackiej, by aktywniej udzielałi się w pracach społecznych, zwłaszcza w ZPP, a także w innych organizacjach społecznych;
- 3) zalecić Radzie Adwokackiej, by dążąc do podniesienia kwalifikacji zawodowych członków Izby zorganizowała — począwszy od września 1966 r. — systematyczne szkolenie adwokatów;
- 4) polecić, by kwoty wypłacane przez zespoły adwokackie swoim członkom w okresie choroby na wniosek tych zespołów były zwracane z zasobów Funduszu Wzajemnej Pomocy przy Radzie Adwokackiej w Zielonej Górze.

SPROSTOWANIE

W numerze 3—4 „Palestry” z br. prostuje się niniejszym następujące błędy:

- 1) na str. 30 wiersze 11 i 12 od góry powinny mieć zamiast dotychczasowego tekstu następujące brzmienie: „kończące postępowanie, a więc kiedy wyrok zostaje uchylony i powództwo oddalone (w całości lub części) albo pozew zostaje odrzucony lub postępowanie w sprawie”;
- 2) na str. 110 w wierszu 10 od dołu zamiast wyrazu „dokonał” powinno być „dotknął”.